

השתתפות חובה!

שלושה אירועי תיאטרון, המועי לים בימים אלה על בימות ניו יורק, רק, מסמנים נטייה גוברת והולכת של שיתוף הקהל - באופן אקטיבי במחזה והשפעתו על המתרחש על הבימה. אירועים אלה מעלים, בין היתר, את השאלה: האם התיאטרון הקונבנציונאלי האמריקאי מתחיל לאבד גובה?

המחזה הראשון הוא הסימפונייה של אויל טיטו. והוא רווי מוסיקלי ובו ארבעה משתתפים, המארגנים פגישת בוגרי מחזור 1960 של בית הספר התיכון בעיר הדימיניו אויל טיטו, ומבצעים קטעי מוסיקה קלאסית, רוק ורגטיים. הקהל מיוזב מראש שהשתתפותו בחגיגה ובהיסטריה - וזה כולל חיבוקים, נישוקים וצרחות - היא כמעט חובה. ומי שלא בר לו לקפץ ולרקד ולהתנשק עם 500 איש וזים, שהוא כאילו לא ראה 30 שנה, שלא יבוא. ההצגה מועלית בתיאטרון CIRCLE IN THE SQUARE DOWNTOWN ברחוב בליקר 159 באזור גריניץ' וילאג'. מחירי הכרטיסים 30-22 דולר.

המחזה השני בשיתוף הקהל הוא החתונה של פוני וטניה. זוהי חגיגת גת חתונה אמיתית. הקהל מוזמן להשתתף בטכס נישואיהם של טוני וטניה בכנסיה של כיכר וושינגטון, שאחריו מובלים אורחי החתונה

המורעבים למיסעדה סמוכה, והם מתנפלים על המיזון, כמו ככל חתונה, ואף משתתפים בפריסת העוגה הענקית.

הקהל מתחלק כאילו לאורחי החתן ולאורחי הכלה, ושני הצדדים מחליפים מהלומות מילוליות, ונר אה כאילו בכל רגע העסק הולך להתפוצץ. הכל מצחיק נורא והי סטרי, והעניין נמשך שלוש וחצי שעות.

כרטיסים ניתן להשיג בכנסיה של כיכר וושינגטון, הנמצאת במ' ערב רטוב 4 מס' 135. מחירי הכרטיסים 65-60 דולר, אבל אתם צריכים להיות מוכנים לאכול ולשתות כאוות נפשכם ולעשות חיים.

חוייה פראית. האירוע השלישי, שהוא גם להיט תיאטרוני גדול, נקרא חמרה. זוהי אחת ההפקות המיוחדות והשרות ביותר שנעשו עד היום. המחזה מתפרש על פני שלושה מיפלים של מיבנה דמוי טירה, ואירועים מתרחשים בכל אחד מ-12 חדריו של המיבנה וכן בחדרי המדרגות. הצופים, המורגלים ביד שיבה פאסיבית באולם תיאטרון חשור, בעוד השחקנים עושים את כל העבודה, צפויים כאן לחווייה מסוג אחר לחלוטין.

הסיפור מבוסס על יומיים בחייו של המשורר והפטריוט האיטלקי גבריאל דאנונציו, בזמן שדיוקנו מצויר על ידי האמנית הפולנייה תמרה דה'למפיקה ב-1927, והוא שזור בחושים של רומנטיקה,

רבה בעניין זה אחרי האמריקאים. ברים כאלו ניתן למצוא היום כמעט בכל עיר בקנדה.

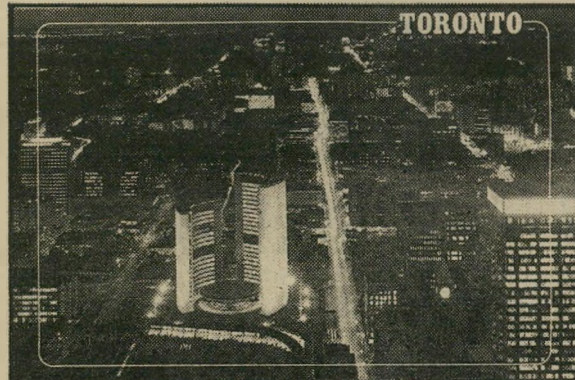
אחד ממקומות הבילוי הפופולריים ביותר כיום בטורונטו, והוא מאודימאור IN, נקרא CHICK N'DELI אשר נמצא ב-744 MT. PLEASANT, מטרים ספורים מז' פיינת רובי EGLINTON. זה מ' קום שהוא שילוב של בר, מיסעדה ודיסקוטק, מופיעה בו תזמורת, המתחלפת מדי שבוע ומנגנת ג'אז ודיסקו לריקודים. אפשר לבוא לשם לבר ולהרגיש בכית. אפשר לבוא לשם עם חבר או עם קבוצה של חברים. רואים עם

טורונטו

ברים לבודדים

הדיעה הרווחת אמרת שהאמריקאים הם מי שהמציאו את המוסד שנקרא "ברים לבודדים". בערים הגדולות של ארצות-הברית, ניר יורק, לוס אנג'לס ואחרות, מיספרם של האנשים הבודדים מדהים בגודלו.

כדי לענות על הצורך הזה של

הבודדים לחברת אנשים אחרים, החלו להיפתח ברים ומקומות מיפגש, שאליהם יכולים לבוא אנשים לבד או בקבוצות ולהכיר בני זוג. במשך הזמן הפכו הכרים האלה למקומות, שבהם ניתן למצוא בן/בת זוג ליוון חריפעי ללילה אחד או לשעה, תלוי בזמן שישק לכם וכי סבלנות שלכם להשיק בקשר הזה. הקנדים, לא מפגרים בהי

ניו יורק

אינטריגות, אלימות ותשוקות אפ' לות.

המיכנה בן שלושת המיפלים הוא ביתו של המשורר, והשחקנים עוברים מקומה לקומה ומחרר לח' רר, כאשר הקהל צועד בעיקבו תיהם. כל צופה ייב לבחור לעצמו את השחקן שהוא רוצה לעקוב אחריו, כי השחקנים הולכים לכי וונים שונים, בהתאם להתפתחות העלילה. האירועים מתרחשים ב' זמנית במקומות אחרים, והצופים מגסים להרכיב בעצמם את פאול העלילה. הצופה אינו יכול לראות את העלילה כולה, אבל אפשר להחליף חוויות עם אנשי קבוצות אחרות.

ההצגה דורשת פתיחות רבה מצידו של הקהל, שלא לרבר על כושר גופני, שהרי הצופים עומדים על רגליהם יותר משלוש שעות. לפני ההצגה הקהל מתכבד בשמי פניה. בהפסקה בין שתי המערכות, הצופים מתארחים במיזון לארוחה מעולה, ואחרי רדת המסך מתק' בצים הכל לקפה ולשיחה.

ההצגה מועלית במיכנה הענקי של ה-SEVENTH REGIMENT ב-ARMORY הממוקם ברחוב 66 פינת שררות פארק. הכרטיסים יקרים ומחירים נע בין 85 דולר להצגה יומית לבין 135 דולר להצגת ערב. אולם זהו גם אירוע חריג, וחוק מזה לא הבטחת לספר לכם רק על הדברים הזולים. מי שרוצה משהו וול שיחכה לקיץ. או יש מופעי-חינם בסנטרל פארק.

בה גם משהו נזותי. אנשים מפשי' טים אותך בעיניים כלי בושה, ומשררים עינין סכסואלי חופשי' חופשי. בזמן שממתינים לשולחן, רצוי לשוטט לאורך הבר הצפוף, לעשות עיניים, וזה כיף אמיתי.

היינו שני זוגות ישראליים. מאחר והמקום לא נמצא בדיוק ב' מרכז העיר, הגענו למקום במונית. שני דברים משעשעים קרו לנו בע' רב הזה. במונית, שלקחה אותנו מהמלון למועדון, ריכרנו בינינו בעברית. באמצע הדרך הודיע לנו נהג'המונית, כשהיך אדיר מרוח על שפתי, שגם הוא מרבר צרפי תית!

היינו קצת כהלם. מעולם לא קיבלה השפה העברית מחמאה מוד' רה כל-כך. מאוד סיקרן אותי לדעת מאיפה הגיע האקדמאי הזה, אז שאלתי אותו מהיכן הוא. כשהוא ענה שהוא מאפגניסטאן, זה כבר היה לנו ברור. נראה שכל שפה שהיא לא אפגניסטאנית ולא אנג' לית, נשמעת להם כצרפתית. נו טוב.

כאשר כבר היינו במועדון וחיי' כינו לשולחן, עמדנו ליד הבר הא' רוך והסתכלנו בחתיכות ובחתיכים שהצטופפו שם, ובהחלט היה מה לראות. הבנות, שהיו איתנו, הלכו לכמה רקות לשרותים, ואו בלי כל הכנה נפשית, התנפלו עלינו שתי גמדות יפאניות מכוערות, כמו שרק גמדות יפאניות מסוגלות להיות, וצרחו לנו באוזן שהן מתות על בחורים קנדים גבוהים כמונו.

נורא בא לי לצרוח להן בחזרה שגם אנחנו מתים על בחורים קני' דים גבוהים, אבל היה לי חבל לבז' בו עליהן חוש'המור. כשהבנות שלנו חזרו, היפאניות נעלמו והעי'

חילופים גריאטריים

וושינגטון

העם האמריקאי מתחיל אט-אט להירגע מהחילופים הגריאטריים, שנעי רכו זה לא מכבר בבית הלבן. הוגו הנשיאותי הקודם, ננסי רונולד רגן, חזרו לחוותם שבקליפורניה, כאשר ננסי סוחבת איתה כ-7000 שמלות, שהיא שאלה, בלי להחזיר כמו, ממעצבים שונים, ואשר 6975 מהן ארומות. מישו פעם שיקר לה שארם הולם אותה ומאו נראים ארונות-הבגרים שלה כמו סיוט סובייטי. רונולד, לעומתה, לקח איתו רק כמה עזרי-שמיעה חיוניים, קטטר, ואת ערכת-החוקן האישית שלו שהוא מאוד קשור אליה. השניים סיגלו לעצמם הרגלים מאוד מוזרים בשנה האחרונה לכהונתם. הוא כבר לא שמע כלום. מה שהוא שמע בכל זאת, הוא היה בטוח שזה לא נאמר לו, ומה שבכל זאת אמרו לו הוא לא זכר. הוא רק חייד כל הזמן, ויחד איתו חיכך מיליוני אמריקאים נאיביים. סולידריות, כאילו.

הזוג הנשיאותי בוש בהכתרה הנבחרת היוצאת נראית כמו זודה מושעת

היא, לעומת זאת, שמעה הכל, גם מה שלא צריך. זכרה הכל, גם מה שרצוי היה לשכוח, וחייכה רק כשסיפרו לה שראיסה גורבצ'וב לא מרגישה בטוב.

ננסי גם התחילה לעטוף בספורט-הגלישה והיתה מחליקה ונופלת מבימות ציבוריות, ולא חס וחלילה כשהיא לבד שם. ריחופיה תמיד היו כשידור טלוויזיוני חי, ומול פני אומה נפעמת. ררך מוזרה ואפילו מסוכנת למשך תשומת-לב. ואם הגברת הראשונה היוצאת נראתה כמו זודה מרושעת, המושכת אחריה רוד שהוא קצת "אויברבוטל", הרי שהוג המלכותי הנכנס הוא כבר אופרה אחרת.

בני-הזוג בוש נראים יותר כסכא וכסכתא של כולנו. הם מקרינים פשטות וחמימות, ואין בהם שמץ מההילה הסנובית שהרגנית מאוד הקפידה שתהיה סביבה.

עד עכשיו הכל טוב ויפה, אולם השמועה האחרונה המגיעה מושינגטון אומרת שלנשיא נמאס קצת להסביר לכל מיני אח'מים וראשי-מדינות, שהישישה החכיבה הנסחבת אחריו לכל מקום, כמעט, אינה אמא שלו ולבטח לא סכתא שלו, אלא אשתו, ברברה, ושהיא רק נראית 23 שנה יותר מבוגרת ממנו, והיא לא אשמה.

בעוד שהשמועה הזו מרחפת לה בקהילה הדיפלומטית של הבירה האמ' ריקאית, העלה איש-ביטחון מהקונסוליה שלנו שם רעיון: לחבר לגברת בוש באופן קבוע את הספר של לאה רבין כל הזמן אשתו ולהצמיד לג'ורג' בוש כפתור, ובו שם השיר של שלמה ארצי, רוב הזמן את אשתו, וזה יפתור להם המון בעיות. רעיון.

ממליץ על זה. הגיעה צלחת ענקית של סלטי-ירקות, רצועות עוף קר, גבינת צ'אר ורוטב, והתוצאה טעימה וקלה. מקום נעים, חשוב להזכיר כאן, שאסור להגיע למקום הזה בלי שיהיה לכם קונדום בהישג יד. ואם אין לכם, כדאי שיי' היה לכם מאד מעניין. הזמנתי משהו על כל מיקרה.

רב ניצל. עבר עלינו בהחלט ערב בינלי' אומי. נהג אפגניסטאני חשב שא' נחנו צרפתים, ושתי גמדות יפאני' יות חשבו שאנחנו קנדים. המועדון הזה, שהוא מועדון ריקודים, הוא גם מיסעדה וההת' מחות שלו היא כנפיים של עוף בטעם מאד מעניין. הזמנתי משהו שנקרא COOL GAZZ ואני מאוד